

ਖਿਡਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(19) ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚੰਗੇ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਨੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ, ਦੂਜਾ ਜਾਂ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਸਪੋਰਟਸਮੈਨ ਰੂਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਜ਼ੀਸ਼ਨ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਿਡਾਰੀ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ 1988 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਆਇਤ ਲਈ ਸਕੀਮ/ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਹਿਣੀ ਪਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ. ਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਰਾਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।- ਜਵਾਬਦਾਰ।

CrI, M. ਨੰਬਰ 17622-M, /95

8 ਅਗਸਤ 1996

ਸੰਵਿਧਾਨ. ਭਾਰਤ ਦਾ , 1950--ਆਰਟੀਕਲ। 309 ਅਤੇ 310— ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ। 1973—ਐਸ.ਐਸ. 468 ਅਤੇ 482 - ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮ। ਵੋਲ. II - ਆਰ.ਐਲ. 2.2(ਬੀ) ਵਿਵਸਥਾ 3- - ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ

ਇਵੈਟ-ਨਿਯਮ 2.2 ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ- ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ- ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ- ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ-ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼ ਖੰਡ II ਦਾ ਨਿਯਮ 2.2 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ!, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਰੱਸੀ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲਟਕ ਸਕੇ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਐਸ.

ਜੀਐਸ ਗਿੱਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

(1) ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ, 19 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਜ਼ਾਬਤਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/ਐਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1 ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਬਲਾਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਬਲਾਕ ਸਮਰਾਲਾ (1) ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਡਰਾਇੰਗ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੰਡ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਮਾਰਚ, 1990 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(3) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 4,000 ਜੀਪੀ ਫੰਡ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੁ. GP ਫੰਡ ਤੋਂ 4,000 ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਪੇਸ਼ਗੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 9 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 4.000 ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ 19 ਮਈ 1989 ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ 4,000 ਰੁਪਏ ਕਢਵਾ ਲਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਥੀ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 4,000 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼ ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ' ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। , ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ

(1) xx   xxX   xx<   xx <

(2) xx   xxX   xx<   xx

(3) ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਨਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਸਥਾ,"

ਵਿਆਖਿਆ. -ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ:

(a) xx xx xx xx

(b) ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(c) ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ .....

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਬੀ) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੈਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਕਰਨਗੇ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗਜ਼ੂਲਾ ਦਸ਼ਰਥ ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 309 ਅਤੇ 310 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ I, ਭਾਗ XIV ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1981 ਵਿੱਚ ਐਫਟੀਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1991 ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਫਟੀਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- (1) 1988 ਸੀਸੀ ਕੇਸ 547
- (2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 564
- (3) 1992 (2) ਆਰਸੀਆਰ 417.

(7) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਿਆਸ਼, ਨਾਥ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ 4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2.2 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 2.2 ਸਾਧਾਰਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ 2.2 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੰਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਰੀਡਿੰਗ ਡਾਊਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਇਹ ਅਰਥ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰਥਕ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੈਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ : ਸੁਪਰੀਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ

(8) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫਾਲਤੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇਕੱਠਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਣੇਸ਼ ਨਾਰਾਇਣ ਹੋਗਡੀਸੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਬੰਗਰੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

(4) 1989 (1) SLR 12.

(5) 1995 SCC (CrL.) 634.

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਲਈ ਰਾਜ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਢਿੱਲਮੱਠ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਸਹਿਯੋਗ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ:

(i) ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ;

(ii) ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 2.2 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

(10) ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਚਿੰਤਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਰੱਸੀ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲਟਕ ਸਕੇ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਮੋਰੀਆ ਬਨਾਮ ਐਫਸੀਆਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.) 103

ਸਬੰਧਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। AAG, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦਸਤੀ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

RN i .R. .

ਜਵਾਹਰ ਲਾਇ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਮੋਰੀਆ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਐੱਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1996 ਦਾ CWP 16609 .

27 ਨਵੰਬਰ, 1996

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ। 226/227 —ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਉਮੀਦਵਾਰ — ਚਾਹੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ—ਆਰਡਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ—ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਟੀਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(ਪਰਾ ੬)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ।
ਨਿਮੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ